

ת"ד 11876/12/19 - מדינת ישראל נגד ירין תורקיה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

26 אפריל 2022

ת"ד 11876-12-19 מדינת ישראל נ' תורקיה

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ירין תורקיה

הנאשמת

גזר דין

כתב אישום:

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בעבירות של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), גרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, מהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה, סטייה מנתיב נסיעה תוך סיכון התנועה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה.
2. על פי המתואר בכתב האישום ביום 22.5.19 בסמוך לשעה 20:55, נהגה הנאשמת ברכב פרטי נושא לוחית רישוי מספר: 1094451 בכביש מס' 50 מכיוון עטרת לכיוון ירושלים, סמוך לק"מ מס' 1.4.
3. באותו עת עצר רכב נושא לוחית רישוי מספר: 26811601 בשול הימני בשל תקלה, כאשר מאחוריו עצרה נידת משטרתית לאבטח את תיקון התקלה.
4. נטען, כי הנאשמת נהגה ברשלנות ובקלות ראש בכך שנסעה במהירות בלתי סבירה בנסיבות ובתנאי הדרך, באופן שמנע ממנה את השליטה ברכב, וכתוצאה מכך סטתה מנתיב נסיעתה ימינה, חזרה לנתיב השמאלי, סטתה בשנית לכיוון השול הימני ופגעה בשוטרת נטלי קריאף שהייתה במקום וברכב.
5. כתוצאה מהתאונה נגרמה לשוטרת חבלה ממשית בדמות חתך מדמם בראש באזור פריאטלי ימני, CT כלל גופי הדגים המטומה תת עורית בראש והמטומה קטנה ליד עין שמאל וקונטוזיה קטנה בריאה ימנית. בדיקת MRI אבחנה בצקת מח עצם בטיביה המקורבת הלטרלית האחורית סמוך למפרק עם הפיבולה עם מעט בצקת מח עצם ברקמות הרכות הסמוכות. נהגת הרכב התקול נפגעה ונזקקה לטיפול רפואי, ובנוסף כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

ראיות המאשימה לעונש:

7. ת/ת-7: חומר רפואי בעניינה של נפגעת העבירה.

עמוד 1

8. נפגעת העבירה, הגב' נטלי קריאף ציינה בעדותה, כי בעת האירוע שימשה כשוטרת סיור. על פיה, מאז האירוע וגם היום, היא מצויה בהליך שיקומי וסובלת מבעיות בריאות שונות. בנוסף, עתידה היא לעבור ניתוח נוסף בחודש יולי הקרוב. הגב' קריאף סיפרה בבית המשפט, כי תכננה להמשיך בשרות במשטרת ישראל, לרבות יציאה לקורס קצינים, ואולם התאונה מנעה ממנה זאת. עוד הוסיפה, שכיום ועקב מצבה הרפואי סביר שהיא תעזוב את שורות המשטרה, ועתידה להתכנס וועדה רפואית בעניינה. עוד ציינה, שכיום היא לומדת חינוך בדוד ילין. על אף כל זאת, ביקשה הגב' קריאף להקל בעונשה של הנאשמת. לדבריה, היא אינה מכירה אותה, ואולם להתרשמותה המדובר באישה נורמטיבית, ואת עונשה היא קיבלה בכך שפגעה באדם אחר.

9. ראיות ההגנה לעונש:

10. **נ/1** הודעת הנאשמת על אירוע התאונה.

11. **נ/2** תעודת הוקרה ממשטרת ישראל - משמר הגבול.

12. **נ/3** מכתב המלצה - מג"ב

13. **נ/4** תעודת סיום שרות.

14. בעלה של הנאשמת ציין, כי האירוע התרחש טרם היכרותם. כיום הם עובדים יחד, כאשר הנאשמת להתרשמותו נהגת זהירה מאוד. הבעל ביקש להתחשב בכך שאשתו הינה נורמטיבית, הנמצאת בהריון מתקדם כעת, ובקשתו שלא יוטל עליה מאסר, שכן ברצונם להמשיך ולנהל את שגרת חייהם באופן תקין ונורמטיבי.

תסקיר שרות מבחן:

15. בעניינה של הנאשמת הוגש תסקיר מיום 2/1/22, אביא מתוכנו בתמצית: הנאשמת כבת 26, נשואה, בחודש שישי להריונה. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ובעלת תעודת בגרות. הנאשמת משולבת בצורה טובה הן מבחינה חברתית והן לימודית, שירתה בצה"ל כלוחמת מג"ב. מחוות דעת מפקדה עולה, כי הנאשמת היוותה מודל חיובי לחיקוי עבור שוטרי הפלוגה, תפקדה באופן מקצועי, מסודרת ומאורגנת ובעלת מוטיבציה גבוהה.

16. עם שחרורה מצה"ל, החלה לעבוד ביחידת משמר הכנסת כמאבטחת, למשך 3 שנים, עד לחודש אוגוסט 2020. הנאשמת תיארה, כי במסגרת עבודתה הורגלה לנסיעות ממושכות ברכבה מחולון לירושלים מדי יום, ולאחר שנישאה התקשתה בכך, והחליטה לסיים את תפקידה. הנאשמת הציגה מכתב המלצה, לפיו התפקיד דורש יכולת מבצעית גבוהה ומשמעת אישית, ערנות ותשומת לב לפרטים, כאשר תפקדה באופן יעיל, מקצועי ומסור וסיימה שירותה מרצונה.

17. הנאשמת מסרה כי היא מחשיבה עצמה כנהגת זהירה, מורגלת בנסיעות ממושכות, כשבתקופת ביצוע העבירות, משך שלוש שנים ברציפות, נהגה לנסוע הלך וחזור מחולון לירושלים מדי יום.

18. בהתייחסותה למעורבותה בתאונה התרשמו בשרות המבחן כי היא מקבלת אחריותה על ביצוע העבירות.

הנאשמת מסרה, כי ביום התאונה, חברתה לחצה עליה להקדים למשמרת בעבודה. הנאשמת שללה שימוש בטלפון בנהיגה ומסרה, כי נהג מונית שנסע לפניה בלם באופן פתאומי ומאחר שחששה להתנגש בו, סתה מהנתיב, איבדה שליטה והתהפכה. כך פגעה בשוטרת וברכב הנוסף, כאשר לא שמה לב קודם לכן לרכבים העומדים בצד הדרך.

19. עוד ציינה, כי אל אף חששותיה לחזור ולנהוג, עשתה זאת בהדרגה על מנת להשיב לעצמה את הביטחון ולחזור לתפקוד תקין.

20. בהתייחסותה לנפגעת העבירה מסרה, כי לאחר תקופה קצרה ראתה אותה באופן אקראי באירוע, התנצלה בפניה וחשה הקלה מתגובתה כלפיה, כאשר היא מודעת לכך שהשוטרת מתמודדת עם קשיים רפואיים מאז התאונה. בנוסף מסרה, כי לא הייתה מודעת לכך שהייתה נפגעת נוספת בתאונה (נהגת הרכב התקול).

21. על אף לחציה הכלכליים לפני הרחבת המשפחה, הנאשמת הביעה רצון לפצות את נפגעות התאונה.

22. להתרשמות שרות המבחן, ביצוע העבירות והמעורבות בתאונה חריג לאורחות חייה של הנאשמת ולא מאפיין את אופן נהיגתה בכביש, ובכלל. שרות המבחן מעריך, כי מעורבותה הנוכחית והמחירים שמשלמת בגין מעורבותה, כמו גם ההליך המשפטי לראשונה בחייה, מהווים גורם מרתיע ומציב גבול עבורה. להערכתם, הטלת עונש מאסר יגרור פגיעה בתפיסת העצמית החיובית, ועל כן המלצתם להעדיף אפיק ענישה שיקומי, בדרך של צו של"צ בהיקף 300 שעות, באופן שישמר חוויה פנימית חיובית ויאפשר לה לתרום באופן מותאם יותר מכישוריה, ויאפשר לה גמישות נוכח היותה הרה, וכן יאפשר לה הסתגלות לאחר הלידה.

תמצית טיעוני הצדדים:

23. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום, וכן לערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת במעשיה. עוד פירטה המאשימה את הפגיעה, והנזק שנגרם לנפגעת העבירה בעקבות התאונה. בהתייחס למתחם צוין, כי הוא נקבע על פי מידת הרשלנות המיוחסת לנאשם וחומרת הפגיעות, כאשר הרף העליון המקובל כולל מאסר בפועל ופסילה למשך מספר שנים.

24. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין על פיהם ביקשה לקבוע מתחם עונש שבין 3 חודשי מאסר ועד תשעה חודשים, לצד פסילה למשך שנתיים ועד חמש שנים.

25. המאשימה הוסיפה, כי תסקיר המבחן אינו מחייב את בית המשפט, ויש לקחת בחשבון את מכלול הנסיבות הקשורות באירוע, לרבות החבלות שנגרמו באירוע. לקולא נטען, כי הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, נטלה אחריות, וחסכה זמן שיפוטי. מאידך ונוכח רף הרשלנות ביקשה להטיל על הנאשמת מאסר למשך 5 חודשים על דרך עבודות השירות, פסילה למשך 3 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי קנס ופיצוי לנפגעת העבירה.

26. ההגנה הפנתה לכך שהאירוע הינו משנת 2019, ולאורך תקופה זו, הייתה הנאשמת בחוסר וודאות לגבי ההליך וכן העונש שיוטל עליה. הוסף, כי לנאשמת היה קושי רב להיכנס להריון בשל העובדה שהיא חוותה

באופן קשה את האירוע. עוד צוין, כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, נטלה אחריות וחסכה זמן שיפוטי, והיא נעדרת עבר תעבורתי מכל סוג.

27. בעניין נסיבות ביצוע העבירה, הדגיש הסנגור, כי הנאשמת נבהלה מרכב שהיה לפניה ובלם באופן פתאומי, ובנסיבות אלו התרחשה התאונה. בהתייחס לתסקיר, הפנה הסנגור לכך שההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע, ועל כן שרות המבחן בא בהמלצה לנקוט בענישה שיקומית. באשר למתחם, ציינה ההגנה, כי ברף העליון מוטל צו של"צ, לצד פסילות שבין 4 חודשים ועד 12 חודשים. הסנגור ביקש לנכות מתקופת הפסילה שתוטל את תקופת הפסילה המנהלית למשך 60 יום שהוטלה.

28. הנאשמת ציינה בסיום, כי היא מביעה חרטה על האירוע, ובעקבותיו היה לה קושי להיכנס להריון. עוד ציינה, כי באותה תקופה עבדה במשמר הכנסת והיא נאלצה לשהות זמן רב על הכביש, נוכח מקום מגוריה. הנאשמת הוסיפה, כי היא אדם נורמטיבי שמעוניין להקים משפחה.

מתחם העונש ההולם:

29. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

30. במקרה דנן, פגעה הנאשמת בערכים הנוגעים בביטחון משתמשי הדרך ושלמות הגוף. אובדן השליטה על הרכב תוך סטייה בין הנתיבים ולשול ימני - מצביעים על רף רשלנות שאינו מבוטל במעשה.

31. בע"פ 2247/10 **שלום ימיני נגד מדינת ישראל** (נבו, 12.1.2011) נקבע כי:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם... מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי התנהגות על הכביש".

32. עוד יש להתייחס לתוצאת התאונה ובעיקר בהיבט הגופני בו נחבלו במקרה דנן מספר מעורבים, אשר החמורה שבהן הינה הפגיעה שנגרמה לשוטרת, שכפי שמסרה בבית המשפט, עד היום נמצאת בתהליכי שיקום, ותוצאת האירוע והשפעתו משליכים על תחומי חייה.

33. להלן גזרי דין אותם מצאתי רלוונטיים לקביעת מתחם הענישה במקרה שלפני:

א. ברע"פ 458/15 **אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל** (נבו 22.01.2015) אושר עונשו של נאשם עליו נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון למשך 3 שנים וקנס בסך ₪ 3,000 או 60 ימי מאסר תמורתו.

ב. ברע"פ 9090/18 **עוביידה עודה נ' מדינת ישראל** (נבו 03.01.2019), אושר עונש של פסילת רישיון

ל- 8 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר מותנה וקנס בסך 1,500 ₪. בביהמ"ש המחוזי צוין, כי אלמלא נסיבותיו האישיות, היה מקום להחמיר בעונשו של הנאשם.

ג. ברע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (נבו 12.11.2014) אושר עונשו של נאשם, ל- 10 חודשי פסילה, בניכוי 30 ימים, מתוך 60 ימי הפסילה המנהלית; 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים; וקנס בסך 1,200 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

ד. ברע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (נבו 31.03.2019), במקרה בו הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, אושר עונש של 45 ימי מאסר שירות, של עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו, פסילה ל-13 חודשים, פסילה על תנאי, פיצוי בסך 2,000 ₪ ומע"ת. אציין כי המדובר בנאשם בעל עבר תעבורתי הכולל 203 עבירות תנועה.

34. עולה אם כן שמתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה לצד פסילת המינימום למשך 3 חודשים ועד 9 חודשי מאסר, ופסילה ממושכת - למשך 36 חודשים, לצד ענישה נלווית. בתוך נגזרים עונשי מאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות.

35. מיקום הנאשמת בטווח הענישה ייעשה תוך התחשבות במידת אשמה של הנאשמת ורשלנותה, במצבה האישי, נטילת האחריות למעשה ומצבם של הנפגעים. בכך אפנה לדון כעת.

קביעת עונשה של הנאשמת בטווח הענישה שנקבע:

36. במקרה דנן אין להתעלם מתוצאות התאונה, והנזק שנגרם לשוטרת. כאמור, היא נדרשת לשיקום ארוך. חיייה טרם שבו למסלולם הרגיל מאז התאונה. בנוסף, יש לקחת בחשבון את מידת הרשלנות - נהיגה שאינה תואמת את תנאי הדרך, ואיבוד שליטה שגרם לקרות התאונה ותוצאותיה.

37. מן העבר השני, טעמים רבים ניצבים לזכותה של הנאשמת:

38. הנאשמת הינה בחורה צעירה כבת 26, מחזיקה ברישיון משנת 2013 וגילונה התעבורתי הינו נקי.

39. הנאשמת הודתה ללא דיחוי בביצוע המעשים ולא ביקשה לנהל את ההליך. בכך מנעה את העדת המעורבים, שיש להניח שהייתה מסבה להם צער וטרחה.

40. עיון במסמכים שהוגשו לעיוני מלמד, כי על הפרק נאשמת נורמטיבית לחלוטין, ששירתה שרות צבאי משמעותי, ולאחר מכן עבדה משך מספר שנים במאבטחת במשמר הכנסת. אף להתרשמותו הכללית של שרות המבחן, המדובר בנאשמת נורמטיבית.

41. עוד הבאתי בחשבון את עמדת נפגעת העבירה שבאופן ראוי להערכה, על אף החבלות שנגרמו לה, צינה בפני בית המשפט, כי היא אינה מבקשת לפגוע בנאשמת, להפך, ביקשה מבית המשפט להקל עמה, משום התרשמותה כי המדובר באישה נורמטיבית.

42. נוכח טעמים אלו, וכן עמדתו המקצועית של שרות המבחן, לא סברתי כי ישנו מקום להטיל על הנאשמת

רכיב של מאסר, אף לא לתקופה קצרה. כאמור, שרות המבחן מעריך כי הטלת עונש מסוג זה יפגע בדימויה העצמי של הנאשמת, שאף נמצאת היום בחודשי הריון מתקדמים. שרות המבחן סבור כי יש לאמץ גישה שיקומית כלפי הנאשמת, בדרך של צו של"צ בהיקף משמעותי, עונש שיאפשר לה גמישות נוכח היותה אישה הרה, וכן יאפשר לה הסתגלות לאחר הלידה.

43. בשים לב לשיקולים האמורים מצאתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 9 חודשים בניכוי פסילה מנהלית למשך 60 יום. הרישיון יופקד עד ליום 3.8.2022.
- ב. צו של"צ בהיקף 300 שעות שיבוצע בהתאם לתוכנית אותה יגיש שרות המבחן לאישור בית המשפט בתוך 60 יום.
- ג. פסילה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ד. פיצוי לנפגעת העבירה בסך 4000 ₪ אשר ישולם ב-4 תשלומים החל מיום 3.8.2022. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר ישירות על ידי המזכירות.
- ה. התחייבות על סך 5000 ₪ להימנע משך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה של ת.ד עם חבלות של ממש. רשמתי לפני את התחייבות הנאשמת בע"פ.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

הוקרא היום, כ"ה ניסן תשפ"ב, 26 אפריל 2022, במעמד המאשימה, הנאשמת ובא כוחה.